

MOLITVA DUHU SVETOMU

Dodi Duše Presveti, prosvijetli moju pamet da spoznam uvijek što mi je činiti, što je Božja Volja. **Podaj mi milost**, da uvijek i na vrijeme prepoznam glas savjesti kao Tvoj glas, i daj mi snage da ga prihvatim i da mu se nikada više ne oduprem. **Pomozi mi**, da mogu dobro iskoristiti vrijeme, uvijek slaveći Boga, ma što god radio. **Probudi** u mojoj duši smisao za žrtvu i odricanje. **Uništi** moje sebezljublje, da mogu samo za Boga živjeti. **Prosvijetli me**, da mogu sabrano i iskreno moliti, donositi dobre odluke i izvršavati ih. **Ukloni** iz moje duše svaku sumnju i daj mi jakosti da se potpuno predam Tebi, da me Ti vodiš, po Marijinom primjeru, u zajedništvu sa Isusom i Bogom Ocem. Amen!

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Špiranec Stjepan i ob. i Hren Ivanka

UTORAK - 7.30 + Sačić Vladimir god. i Stanislav

SRIJEDA - 7.30 + Golubić Metoda god.

ČETVRTAK - 7.30 + Mišak Josip, Domiter Terezija i Pavao

PETAK - 7.30 + Koren Stjepan i Vugrinec Ivan god.

SUBOTA - 17.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA – 34. KROZ GODINU - KRIST KRALJ

7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Ivan (*Ludbreška*)

11.00 + Vincek Katica god. i Slavko

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor – petak u 18.00

Župni vjeronauk: prvopričesnici – petak u 14.30, firmanici u 17.00

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vuščić; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
studen, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 51 (155)

13. studeni 2011.

33. NEDJELJA KROZ GODINU

Darovi

Evo,
darovao si mi ruke
i preko njih jednostavno Te želim
proslaviti
nasljedujući ono što si i Ti činio!
Evo, dobio sam od Tebe život,
i želim ga proživjeti
dostojno, noseći Tvoje ime!
Evo, obdario si me talentima.
Neka oni služe na dobro mene samoga,
ali i drugih
koji sa mnom gledaju
jedno sunce i dive se vedrini noći.
Evo, Tvoj sam učenik
koji svojim rukama, životom i talentima
želi biti Tebi na radost i ponos.

Popričesna molitva

Častili smo se,
Gospodine,
svetim otajstvom
što smo ga prinijeli
na spomen tvoga Sina,
kako nam je
on naredio.
Daj da
po njemu rastemo
u ljubavi.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

U evanđelju današnje nedjelje Isus nam govori prisposobu o talentima. Talent je bila najveća jedinica za novac. Jedan talent je vrijedio od 26 do 34 kilograma srebra. I takvu veliku vrijednost gospodar povjerava svojim slugama: jednomu daje pet, drugomu dva, a trećemu jedan talenat. Gospodar povjerava talente slugama prema njihovim sposobnostima. Želio je da se okoriste tim novcem i da ga još umnože.

I znamo što se dogodilo. Onaj sluga koji je dobio pet talenata, stekao je novih pet. Isto je tako i onaj s dva talenta stekao nova dva. A onaj koji je dobio samo jedan talent zakopao je tu veliku vrijednost u zemlju i nije se okoristio tim silnim novcem ali nije ni gospodar stekao novu vrijednost. I kad se gospodar vraća pohvaljuje one slugu što su se okoristile njegovim novcem a trećeg slugu prekorava najtežim riječima i određuje mu vječnu propast.

I svi smo mi od Boga primili te talente, te darove. Svatko od nas je primio više ili manje sposobnosti i darova – talenata. Netko ima dara za glazbu, netko za crtanje, netko za ručne radove, netko lijepo priča, netko ima dara za prirodne znanosti, netko je više filozofski nadaren, netko ima dara tješiti ljude u nevolji i tako u nedogled. Nema dakle, čovjeka koji nema neki talent, neku sposobnost, neki dar. A odakle su svi ti darovi – tko nam ih je dao? Vjerujem da svi znamo odgovor: svi su ti naši talenti nezasluženi dar Božji. Bog nam je svima dao te talente da se njima služimo, da oni budu na korist nama i drugim ljudima s kojima živimo. A kako mi postupamo s tim našim talentima – s tim darovima?

Nismo li i mi puno puta poput ovog trećeg slugu – ne želimo iskoristiti talente koje nam je Bog dao. Osim ovih sposobnosti koje su već nabrojane, a koje nam je Bog dao da se njima služimo i da budu na korist nama i svima oko nas, najveći dar što smo ga svi od Boga primili je svakako naš život. Bog nas je stvorio iz ljubavi i odredio nam je da kroz svu vječnost budemo dionici njegove slave. A što smo mi učinili od svojega života? Jesmo li ga korisno uložili, dobro upotrijebili, ili možda gubimo svakim trenutkom jer se bavimo nepotrebnim i beskorisnim poslovima, jer živimo u grijehu. Čime ćemo doći pred Gospodina kada dođe? Razmislimo malo o tome.

Josip Hadrović, župnik

PRIČA – Sveta sjena

Živio jednom čovjek koji je bio toliko bogobožan da su se i anđeli radovali kad su ga vidjeli. Ali usprkos svojoj svetosti, on nije imao pojma da je svet. On je jednostavno obavljao svoje obične dnevne poslove šireći iz sebe dobrotu kao što cvijet nesvjesno širi miris ili ulična svjetiljka svjetlo. Njegova je svetost bila u tome da je zaboravljao prošlost svake osobe, i svaku je od njih uzimao takvu kakva je sada, i iznad pojavnosti svake osobe gledao je u njezino središte gdje je bila nevina i bez ljage, i neupućena da bi znala što čini. Stoga je ljubio i opraštao svakom koga bi susreo — i nije u tom vidio ništa izvanredna, jer je to bio rezultat njegova gledanja na ljude. Jednog mu dana reče anđeo: "Bog me šalje k tebi. Moli što god želiš i bit će ti dano. Želiš li imati dar ozdravljenja?" "Ne," odgovori čovjek, "više volim da Bog sam ozdravlja ljude." "Bi li htio da grješnike privodiš na put pravednosti?" "Ne," odgovori, "ne spada na mene da diram ljudska srca. To je posao anđela." "Bi li htio biti takav uzor kreposti da bi ljudi bili potaknuti da te nasljeduju?" "Ne," odgovori svetac, "to bi mene učinilo središtem pozornosti." "Što onda želiš?" upita anđeo. "Milost Božju", odgovori čovjek. "Budem li nju imao, imam sve što želim." "Ne, moraš moliti jedno čudo," odgovori anđeo, "ili će ti jedno biti nametnuto." "Dobro, onda molim ovo: neka činim dobro a da ne budem svjestan da ga činim." I stoga bi odlučeno da svečeva sjena ima moć ozdravljati kad god padne iza njega. I tako, kamo god bi njegova sjena pala — pod uvjetom da je sjena bila za njegovim leđima — bolesni su ozdravljali, zemlja je postajala plodna, izvori su se punili vodom, a boja se vraćala na lica onih koji su bili pritisnut životnom žalošću. A svetac o tome nije ništa znao, jer je pažnja ljudi bila toliko usredotočena na sjenu da su zaboravili čovjeka, i tako je njegova želja da čini dobro, a da pritom bude zaboravljen, bila obilno ispunjena.

Kaže Isus: "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kada daješ milostinju — neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!" (Mt 6) A onima koji im ploče postavljaju kaže: "Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku." (sablasan u biblijskom rječniku označava prepreku na putu k Bogu)